

Larmē de purificatōe sensuū īteriorō

maiores expiri delectatōes sensuales q̄s p̄ m̄. Lōiecturem ex ista silūtudie q̄ phī v̄l theologī l̄fati vigēt i visu et auditu spūali b̄. s̄ enenit ml̄tis q̄ trib̄ alijs careāt sensi b̄. v̄l ipeditos vel obtusos p̄s̄us habent. Prouenit ecōtra d̄ simplicib̄ ill̄ratis q̄ ve lut ceci et surdi sunt ad phic scholastice p̄ce p̄tōem q̄ ceter̄ sensib̄ vigēt i spūaliū olfa ctu gustu et tactu. Null̄ ḡ mirabit̄ ista p̄si derans si simplices ill̄rati ceci et surdi nisi q̄ntum fides insonat / oblectant̄ i deo quē desiderādo et amādo olfaciūt̄ gustat̄ et am plexādo tāgūt̄. Habētes p̄ vite puritatē et simplicitatē sensus istos purgatos atq; re formatos / dū i alijs male viuētib̄ penit̄ stupidi sunt. nec p̄cipiūt̄ ea q̄ de diuis sua uiter redolēt̄ sapiūt̄ et mulcēt̄. q̄uis videat et audiāt̄. Exemplū silēde canib̄ venatic̄ respectu nō venaticoz poss̄ induci. q̄ Reducūt̄ insup̄ isti q̄nq; sensus ad duos oculos. q̄ sunt intellect̄ et voluntas cognitōis sc̄z et amoris. Ulis eī et audiūt̄ p̄ approp̄ atōem magis spectat̄ ad intelligentiā. cete ri tres ad affectū v̄l amorē.

Consideratio. xii.

71 Tant̄ sil affectual̄ cognitō theologie mystice / et alter mod̄ p̄teplati onis q̄ dicis pure et liqde virtut̄ di uine. Sunt diuersi tractatores de vtraq; p̄teplatōe et varie q̄libet figuraſ. Affectua lis i maria sedente et i spōla q̄ delicijs afflu it innixa talieſ sup̄ dilectū suū. Intellectual̄ vo in isrl̄ et rachel. et in spōla ascēdēre sicut aurora luna et sol. Sed opt̄ q̄ intelligētia ferat̄ i deū sine hic et nūc. h̄ est sine coti nuo et tpe. et ita sine q̄mixtōe fantasmatu. Hoc vo tante difficultatis ee dic Aug. Personans platonī et seqib̄ q̄nō nūi in raptu qdā more choruscatois possit sincera vitas hec cognosci. etiam a paucis et raro. Quēadmodū nō ita senserūt̄ de theologia mystica affectuali / q̄ ea assequibile tradūt̄. Possibilitatē deniq; cōsideratiōis hui⁹ suadent ea q̄ in paulo facta sunt et in beatis p̄plebunt̄. Sed amplior p̄secutio non est opusculo p̄sentīncāria n̄ sue possibil̄ bre uitati. Deniq; distribuit vnicuiq; d̄ mysteria sua. purvult. qui hodierna solēnitate ascēdens in altū dedit dona hoib. In cuius cōmemoratiōe solēnitatis hec scripta sunt Lugduni ad elucidatōem scholasti cam mysticetheologie p̄sistens i amore p̄

Johem de Berson cancellariuſ parisiū.
Anno. D.cccc. xxiij. prima Junij

Conscius est anim⁹ me⁹ / experientia testis.
Mystica q̄ retuli dogmata vera scio
Non tñ idcirco scio me fore glorificandū
Spes mea crux christi Gratia nō opera.

Larmen de purifi catione sensuū interiorum

Baudia queris	Lor tibi frustra
Sensibus herens	Infatuatis
Larnis amore	Tactus et auris
Flaris odora	Uis oculorum
Lingua sapora	H̄i tibi sensus
Quinq; dati sunt	Spirituales
Quos hebetauit	Morbidus intro
Corporis humor	Morridus asper
Fedus etater	Spurcus amar⁹
Uis reparetur	Conteretete
Hoxius humor	Ore vomenti
Prodeat extra	Jam minus egi
Lelica carpent	Baudia sensus
Obiūciet se	Tunc deus vltro
Omnia fiet	Omnibus vnuſ
Aure melodius	Ore saporis
Lux oculoruſ	Hauriet ciuis
Flaris odorem	Tactus in ima
Guauiter ibit	Hecter vtrinq;
Spūs vnuſ	Lorū deumq;
Influa tanta est	Uis in amore
Sitamen assit	Gratia formans
Taliter acto	Despit omnis
Carneus act⁹	Finis

Opusculū epistola

re magri Johis de Berson cancellariū p̄siciū. d̄ religiōis p̄fectōe et moderamie ad ḡul hermu minādi qndā medicū dñi cardina lis Saluciāz. tūc aut̄ monachū domus maioris carthusie.

Ratia vobis et pat i xp̄o ihu A
Ultiq; dicetis mihi p̄ silūtū
dinē. Pedice cura teip̄um.
Iraq q̄ alii doces (ait apo stol⁹) cur teip̄m nō instruis?
S̄z rūndebit p̄ me sapiēt̄ iussio. Honora i
q̄t medicū. Et itez. Da locū medico. Rō e
q̄ disciplina medici exaltabit caput eius.
Nam que p̄ot̄ in medico disciplina iueni
ri melior q̄s vt reliqua seculi pompa/relicta
arte sua. relicto demum seip̄o quod maius

est tradiderit se medie⁹ noster disciplie maioriis caribus. Talen^{tum} tu es cui nūc ipse describo q̄ dignaris exēre discipline doctrinā ab illo q̄ tali nūc subiacuit disciplinā. H̄ilomin⁹ in ybo sumi medicinostri dñi iesu christi q̄ iussit om̄i perēti se tribuere. Et rursus. Aperi os tuū et ego adiple bo illō. q̄ est magni cōsiliū angel⁹ vocatus admirabil⁹. Audebo tuis medice charissime q̄stiuūlū q̄ satis cōes sunt apd egros spūales i religionū ḡbaro laborātes reme dia. nō dicā inuenire sed iuēta designata p doctores p̄petere. Lōmūa q̄dē et vulgaria neq̄ p̄panda subtilib⁹ artis medicis p̄spūalū apicib⁹. sed tanq̄ rudes aliq̄s receperas vīsum fuit p̄sideratiōes pauculas annotare. Sunt aut̄ tria q̄ q̄zūn⁹ in forma. Primo vtrū q̄s exercitiū ordīs ornuas vel alia exercitia spūalia cū affectu vīputa lachrymarū et sentiēs se in virib⁹ debilitari ppter h̄moī exercitiū et remitti in ceteris corporalib⁹ laborib⁹ vtpote in cantu forti et silib⁹ vires corpeas exigētib⁹ sit rephēsibilis. Lū tñ dicit apls. Psallā spū psallā et mente. Pensat enī de⁹ pot⁹ cor q̄s vība. imo ppter labore cant⁹ nō pōt debitā deuotōem habere dñ cātāt. Scđo si rōe debilitatis corpis ut fortior sit ad portan dñ ordinē sic p̄fessiōis sine p̄scie scrupulo lauti⁹ vivere possit q̄s ordo seruet vī ad phibendū lapsū in egritudinē ad quā est disposit⁹. vī dubitat incidere in futurum. Tercio siorās solitarie ex debito vtpote horas canōice institutas teneat vība adeo articulate pferre et explicare ut scīpm audiatur. Lū frequentius aut rōe debilitatis aut ḡ uedinis corporal⁹ nō sine ḡui labore ad plenū id q̄at. Ordēm dicet et formabit aut al's eleutōe mētis affect⁹ cessabit officiū lingue licet nō cordis. Det dñs r̄mōne⁹ verā scribere salubrē et efficacē. Et velut ab alto repetētes dicam⁹ p p̄ma cōsideratiōe.

Lōsideratio prima

B Eligio christiana sub uno sup̄mo abbate christo sola est salutaris et pfecta. Siq̄dem extra illā nō stat salus neq̄ pfectō. Docet aut̄ sufficiēter ad pfectōem p̄uenire salutarē sub ea et in ea oēs recte vivētes. Unū sechtur p̄tin⁹ nemine in dicandū extra statū salutis aut pfectōis esse q̄ vivit sub xp̄iana religiōe. Vlalet aut̄ hec p̄sideratio ad hūilitatis cōsuatiōem inter

mēbra corporis christi mystici. et vt abiecta p̄sumptōe pharisaica et murmurativa p̄tētiōe mēbra sc̄imicē honore p̄ueniat. iuxta monitōem apli. Nec alidq̄ in ecclia sibi p̄si de statu pfectōis sup̄ alter⁹ inaniter blan diait. vt q̄ monachus est nō monachū non spernat. neq̄ secularis solitariū dījudicet.

Lōsideratio secūda

Eligio christiana q̄mīs vna sit nī bilomin⁹ disticta est m̄tiplici et pulcra varietate ḡduū meritorū et ordinū. Em opationē spūllanceti q̄ distribuit vniciq̄s put vult. que enī a deo sunt. ordinata sunt. quid aut̄ magis pcessita deo q̄ religio. sed q̄ religio. Religio vīcī xp̄ia na que est ecclia xp̄i sponsa. Est igit̄ in ea ordo q̄ describit esse pariu dispartiūq̄ rez sua vnicuiq̄ tribuēs dispositio seu collato. Nec enī solitarioī de⁹ tñ eit et in cōi vīuentū. sed et seculariū vtriusq̄ sexus et cūiūscunq̄ status. Sequit̄ pinderōem fore inefficacē dīcentiū. illos sp̄ cū reatu ḡndi remoueri a dño suo christo iesu q̄b datur aliquā cōsiliū ne votis alib⁹ se subiūciant. vltra legē cōmūnē christi. Pōtest fatemur hoc male. pōt et nōnūq̄ bene pie et discrete suaderi. Nec enī oēs capiūt vībū istud. Sed de hoc alibi. Hunc p̄gamus vltra q̄ cepimus.

Lōsideratio terciā.

Eligio xp̄iana q̄mīs extēdat se ad oēs xp̄ianū attī appropato q̄daz vī loq̄ntū restrigit ad religiōes. quas Anselm⁹ appellat facticias. q̄ licet etiā multiplicitib⁹ modis varie sint. vniūt tñ triplici voto. s. obediētie castitas et pauptatis. In q̄b statēntial rō talis facticie religionis put alibi p̄ doctorē late et sciētificē deductū ē. Unū siē ecclia significat p̄ncipalitē vniuersalē p̄gregatōem fideliū. et iudecidit Catholica. i. vniuersal'. nomen tñ istud vulgaris vīsus restrixit ad cler. sic in p̄posito de religiōe etiā est ppter maiorem circa christi cōsilia religiōem.

Lōsideratio q̄rtā

Eligio facticia siue dicatur status. C siue ordo siue gradus in ecclia. illa tamen non est de se status vel ordo vel gradus perfectionis exercende! sed acquirēde. Alioquin male nimis esset

De religionis perfectione

multus religionē pficētib⁹. qui īmpfectos se esse cognoscunt aut valde despiciunt. Ex quo fundat⁹ pūr doctores excellētiā platoz sup religiosos. qz stat⁹ platoz est pfectōis exercecēde. ali⁹ acrēde. qz vocat⁹ aliūde stat⁹ lu gentiū seu penitētiū. De curatis vō qz sunt scđi ordinis succedētes discipul⁹ sicut apostol⁹ epi. volūt aliq⁹ dicere qz nō habet stat⁹ cū nō sunt iuramēto v'l voto astricti. Sed qz chd sit de hz de noīe stat⁹ pstat curatos esse in ḡdu et ordie pfectoris nedū acrēde sed exercecēde p actus hierachicos. qz sūt purgare subditos illumīare ⁊ pficere/magis qz religiosi inqntū religiosi. Qd addit⁹ qm̄ aliūde pñt monachis tales hierachici act⁹ pterere. dū ipis a supiore legitime cōmittunt̄ Brādis est hec platoz rā maior⁹ qz minor⁹ pcellētia. magni qz meriti si stat⁹ p̄pensant opib⁹. Sinautē p̄grauat̄ cos titul⁹ iste dignitas. n̄ subleuat n̄ honorat⁹.

Consideratio quīta

Eligio facticia tanto debet dici pfectioz qnto ad dilectōem dei ⁊ charitatis augmētū pxi⁹ appropī quat. Cōsistit enī in dilectōe dei ⁊ charitate religio xpiana. ⁊ fm̄ mensurā ei⁹ ē quātias ei⁹ i⁹ merito ⁊ pūr i⁹ pñrio. Ac pindere religioes q̄ directe et medijs idoneis dispōnūt ad p̄eplatiū vitā sūt dicēde pfectoris. aut sorte meli⁹ appellari pñt schole qdā ⁊ instrā pfectoris put loq̄ Lassianus. Nō enī videt̄ pñs si stat⁹ aliq⁹ sit pfectoris acrēde. qz pp̄cea sit stat⁹ pfectoris sim plicie appellādus. Nec dientes h̄ detrahūt religiosis. s̄ i⁹ hūilitatis vitate ⁊ secūritate se tenēt. dū nō arrogat̄ sibi qd̄ n̄ sūt. addentes piculū piclo. dū rursus non negat̄ posse aliq⁹ extra stat⁹ pfectoris inueniri valde pfectors. Sic ecōtra phdolor⁹ pfectōis pfessio v'l stat⁹ ml̄tos patif ipfectors. Notū siqdem est qd̄ Aug. se in hac re testatur inuenisse.

Consideratio sexta

Eligio p̄stituta ad vitā p̄eplatiūa debet p̄sequenter aptare oēs p̄stitudines suas ⁊ obſuatoes ad eundem finē cōmodū asseqndū. Finis autē dat ⁊ imponit necessitatē medijs q̄ sūt ad finē. ⁊ fm̄ exigentia finis deberet ceta moderari. Inde est q̄ rerū exitus et fines prudētia metit⁹. Propterea finis est causa cau-

sarum. Est īsup finis principiū ī mora libo. sicut ī speculabilib⁹ principia demōstrationū. Est rursus prima in intentione. qz quis in executōe et assecutōne fit vltima. Est demū forma moraliū actuū/quoniam sicut forma materialis dat esse materie dis posite. Ita et finis legis q̄ est dilectio/dat formalē existentiā actuō debite circūstatiōnatis. Circūstantie nimirū sunt tāq⁹ dispositōes qualitatue. quib⁹ deficiētibus aut inordinatis neq̄ intentio finis infor mare actū vt bon⁹ moralitē dici possit. propterea rectitudo intentōnis ad finē debebit sibi p̄iungere rectitudinē medior⁹ ad ipm̄fi nē. Alc. pindet totū corp⁹ opatōnū luci dū et rectū. aliter nō.

Consideratio. vii.

Eligio cul⁹ finis p̄ncipaliter ē cō Dēplatio. seu vite cōtemplatiue exercitiū vel acquisitiō habz p̄pām bulis lectionē/oratōnem ⁊ meditatiōnem. Cuiusmodi vident̄ esse religioes sub regula sancti Benedicti cōstitute. celebris quo qz carthusierelgio / cui⁹ pfessorē respicit p̄ sens verbū. Oportet hic p̄supponere multa que de vita cōtemplativa ⁊ actua detinūtara sunt p̄ doctores. Quesch ⁊ qles sunt. in quib⁹ consistunt. in quib⁹ differūt ⁊ cōueniūt. aut q̄liter se supponūt aut exceedūt. Constat enī multis in dictis religionib⁹ exercitatiōes fieri corporales i⁹ qd̄ nō cōsistit cōtemplatio. sed aut fiūt ad mortificationes vicioz. p̄sertim accidie. quoniam pessima omniū malorū doctrix est ociositas iners. Aut fiūt ad cōseruatōem virtutū moraliū iam habitaz. Aut fiūt tanq̄ fruct⁹ aliqui redūdātes et radice p̄eplatōis. dū cōpletur illud. Memoria abūdantie suavitatis tue eructabūt ⁊ iusticia tua exultabūt / cu⁹ silibus innumeris. In qbz est grāz actio ⁊ vox laudis. Aut deniq⁹ labor penitētial afflictōnis intēdīt p̄ satisfactōe voluntaria p̄p̄riorū qz alienorū peccatorū. Et hoc valde crebū est in ipis religionib⁹/quaerā mē sub vita cōtemplativa reponunt. qz quis vtiq⁹ labor hm̄oi nō sit contemplatio sed actio. verior quādoq⁹ et penalior qz aratio in campis vel nauigatio per maria. vel curatio egrotorū. Sed qm̄ habet tēpus ad reliquū satis ad recollectionē meditatiōis / vt ipa trāscat in cōtemplatiōem / denotatiō fit a digniori ⁊ p̄ncipaliori vt tal⁹ vita clau-

stralis p̄ceptiuā dicas potius q̄ actina,
Pro q̄ intelligēdo clari sit seqns consideratio.

Consideratio viii.

Eligio carthusien. nō attēdit p̄n-
cipaliter q̄litarē vni p̄sonē singu-
laris sed ad se introcūtiū dispositi-
ones p̄plexiōes cognitiōes et affectiōes.
quēadmodū vt in pluribz eueniūt. Lui-
rō est. qm̄ repiunt aliq̄ penit̄ idispositi ne-
dū ad finē p̄teplatōis seqndū ī hac vita
sed etiā ad ipi ordī statuta capiēda p̄ in-
tellectū et exeqndā p̄ affectū. Sūt et alij q̄
bus iā nō ē op̄ p̄ambulis exerciūs p̄tēs
in hac religiōe vt ad p̄teplatōes puehan̄.
qm̄ aliudē partim p̄prio studior̄ exercitō.
et p̄tū imo et maxime diuīo auxilio. pue-
cti sunt ad arce p̄templatōis faciliter ascēde-
dū. Rara hec avis in terra facemur. nō m̄
desperandū q̄ nulla. Sunt etiā alij q̄ di-
sciplinati p̄ obficiōes ordinis mortificat̄
vicia et naturā custodiūt. q̄ absq̄ eis viuē-
do seclaris dū fovere putarē naturā vicia
nutrīt. imo deinceps vt eueniūt naturā p̄
excessum corrūpent. Et qm̄ iueniūt vt cō-
muni hoies hui religiōis p̄fessiōem arri-
piētes q̄ se tales reputāt. p̄ptere regle da-
te sunt alij q̄ que solā cōtemplatōem respi-
ciunt. Qm̄ multo p̄les sunt apti regul' hu-
iūsmodi q̄ p̄templatōis altitudini p̄serti
ab inicio et in feruore cōcupiscētiaꝝ. quibz
nō edomit̄ cōtemplari q̄rēt hō nedum ī
utiliter nedum arrogāt̄. s̄i magnā sepe
sui p̄niciē. p̄t ex vita patrū claret.

Consideratio nona

E

Eligio q̄uis vna sit in p̄stitutōibz
et votis debet nihilomin⁹ esse i ea
diuersitas in executōe dū accidit
notabil' varietas in cōditōe p̄sonar̄. Alio
quin fieret cōtra dictū legis ad allegoriaz
tractū. Non arabis in bouet asino. Fieret
q̄ h̄ legē charitatis fraterne i q̄ tota lex p̄
det et pphete dū nō fieret alteri qd̄ rōnabi-
liter q̄rēt sibi fieri casu tali. Pōt vero va-
rietas puenire circa dispositōem corporez
i deter⁹ nūc citi⁹ nūc tard⁹ absq̄ culpa
p̄sonali. Letez p̄fect⁹ spūalis i bonū ardu-
um. neq̄ ita freqnter eueniūt aut pueniens
latet sine ppter illi⁹ virtutē q̄ dicit ex sentē-
tia Secretū meū mibi/ secretū meū mibi.
sue ppter aliorū animalitatē qui nō statiz
penetrat̄ q̄s et qualis sit hō spūalis. et q̄s lo-

ge ab hoībō aīalibō. Et q̄ raz donū ē hec
humilitas vt aīalibō se tale veraciter es-
se et sentiat cor de p̄fiteat ore. Null⁹ itaq̄
mirab̄ si spūalis hō nō semp dūmittitur
inter eos liberis alis euolare. neq̄ ad pe-
des iesu sedendo audire cū silentio vba il-
lius. Fit potius vt sollicitudo Marthe
de oīo Marie cōquerat. Felice iure di-
xerimus religionē quesaltē paucos p̄tem-
platōis gratia p̄ditos sustinet et fouet et
tanq̄ p̄ciosam margaritā vt delicatuz ali
quod liliū. vt amātissim⁹ dñi beniam⁹
adolescentulū in mentis excessu colit et ho-
norat obedies christo spōso dicēt. Aldi-
ro vos filie hierusalē ne suscitetis neq̄ euī
gilare faciatis dilectā donec ipa velit. Hō
occupet in p̄ticis exteriorū negocis. nō
cōuentū assidue sequi cōpellat̄. Tales oīi
eritere Bern. Hugo Richard⁹ et similes
Et tuero q̄s̄ es aptus ad gratiā hmōi/
noli (si forte cōpelleris esse vnuis et aliorū
grege) cōqueri. noli p̄ impatientiā murmu-
rare. noli tanq̄ singularis fer⁹ depascēs vi-
neam malignari. Expecta pot⁹ dūm. vi
rūliter age cōfortet cor tuū. et sustine domi-
nū. Sic puidētia sua quid expedit tibi.
sine eius volūtate nec passer vnuis cadit ī
terrā. in cui⁹ manu sunt hominū corda cō-
uertere potes ea q̄cunq̄ voluerit. vt imple-
at desideriū pauperū. Si vcat te vocalis
oratio cū vigilijs. si nō sapit vngues diui-
na dulcedo. illa tibi scruat̄ in celis. Hō ve-
lis p̄mū fructuz p̄cipe dum adhuc metis.
Larcas iterū quotidiani (vt ita loqua-
mur) distributōibz. q̄ integrā seruat dñs
tibi p̄bendā in cel. Non sp̄ nutrit̄ fili⁹ dū
pūl⁹ est de mēsa p̄ris. qm̄ m̄ nōnulli d̄ ser-
uis hereditatē minime habituri paternaz
vescunt ipo pane filiorū.

Consideratio decia.

Eligio curā habet p̄cipuam de in-
firmis. Sanxerūt hoc sancti pa-
tres et addiderunt q̄ dicentis in
firmū credatur. Unde sequit̄ vlt̄a q̄ sol-
licitate curandū est ne quis in infirmitatē p̄/
sertim incurabilē dilabatur. Inter omnes
autē infirmitates fugibiliꝝ tam p̄ p̄sona
q̄ pro ordine est capitis insania et euacua-
tione et vicio cerebri. ex qua pdit hō iudi-
cium ratōis. et p̄ seqns qdāmodo desi-
nit esse hō et fit miserabilior iumentis insi-
pientibz opprobriū hoīm et abieccio pleb̄.

De religionis perfectione

et onerosissimū totū status sui ludibrium
Exortat hāc ciuitē mortē a scrūs suis me-
dicos summus dñs nr̄ iesus christ⁹ sug-
gerēdo media cōfusatōi cōgrua. et pbibe-
do noxia. q̄ nō semp euenuit subito vel re-
pēte sed lente ⁊ p̄ incremēta velut impcep-
tibilis ab ipo patiēte. Ab alijs qz hm̄i tā
ēndi piculo si ap̄d ocl̄os nō sp̄icaces in
talib⁹ p̄uidēdū p̄tigeret p̄ arte medicinē ne-
dū corporal⁹ et sp̄ualis obviēt. Agat itaqz
sp̄ualis ho vt oia dijudget atqz p̄uideat
doctrine sapia/que cūcta nouit anteqz siāt.
In q̄ q̄dem sapia seu p̄uidētia vigere ma-
xime maiores i or die necesse est. Pro quo
pleni⁹ enucleādo sint adhuc decē p̄idera-
tōes q̄ sequunt̄ addendo denariū denario
vt sic plati videant̄ duo denarij ad viati-
cū sanciati.

Consideratio.xi.

Eligiōis securitas ⁊ soliditas fu-
damental⁹ post diuinā grāz cōsi-
stit in discretōe ⁊ charitate p̄siden-
tiū q̄cūqz noīe censeāt. Presidētes nanqz
sunt aut ec̄ debēt tāqz lex viva moderatric⁹
legū mortuaz. i. cōstitutōnū. Sūt dispen-
satores mysterior⁹ ⁊ misteriorū dei. fideles
ad deū ⁊ prudētes ad primū. Sūt prout
Aristo. loq̄t veri epieikes. hoc ē interptā-
tores legū generaliū. s̄m applicatōnes ad
casus singlāres. Quā vtrū videt̄ psalmi-
sta vocasse eq̄itatē/vbi dicit alloq̄ndo deū
Dīa mandata tua eq̄tas. Et ita legistarū.
īmo vulgaris vsus habet dicere aliquid fie-
ri de bona eq̄tate. Seueritas ho p̄sistit in
solis generalib⁹ vbiis leg⁹. p̄ptea nomināt
hoīes hm̄i nimis verbis statutorū inni-
tētes/līales/q̄nīqz inhūani tyrāni/duri ⁊
crudeles. vtpote nō attēdentes illō etiā pu-
eris inculcatū. q̄ videlicz ip̄e qz leges cu-
piunt vt iure regāt. Et p̄mitit̄ dogma no-
stro p̄posito satis accommodum. cū dicitur
Judic⁹ auxiliū sub iniq̄ legerogato. In-
iquā intellige legē si ad iniqtatis ⁊ iniusti-
cie traducaſ abusum. Hinc p̄ sapientē dici-
tur. Holī esse iust⁹ nimis. Rursus. Qui ni-
mis emūgit elicit sanguinē. Et ap̄d comi-
cū. Summū ius est summa iniusticia.

Consideratio.xii.

Br
Eligiōis maior q̄s q̄s ille fuerit hz
diligēter inspicere vultū pecor⁹ sui
iuxta monita sapientis. ⁊ p̄t vtile

viderit sua iterest cuilibet p̄uidere. Est ita
q̄s sicut ceteroz hoīm sie ⁊ religiosoz varia
valde p̄ditio. Nam ⁊ ip̄i religiosi q̄d aliud
nisi hoīes. Eliq̄bz ex eis inest feruor noui-
ci⁹ ⁊ zelus v̄bemēs hz nō s̄m sciam. q̄ si di-
mittat̄ suo cursui/ruunt tādē i aliq̄d p̄cipi-
tiū. Qm̄ zel⁹ sine discretōe p̄cipitat. sicur di-
scritio sine zelo iacet. vt ait btus Ber. Ta-
lib⁹ occurrit̄ est / nec expectādū q̄ petat̄
relaxatōes in ordie. hz inuiti etiā cogēdi sūt
illas recipe. Qui si id p̄tinaciter renuerint
peccāt q̄dem grādi inobedītia. ⁊ vtr sp̄e
de p̄fectu futuro de eis h̄rī poterit. Quip
pc q̄ iā sapientēs sunt in ocul⁹ suis. iamqz su-
p̄seniores suos sibivident̄ intelligētes/nec
iā se putat̄ esse tales q̄ cōfilio indigeat̄ ma-
iorū. Porro talū q̄s si iā h̄ret vnu pedem
in celo (vt loq̄t vnu patrū) retrahī debe-
ret p̄ alterz. q̄ cū tali vno sup̄bie pedeclar
est ip̄m nunqz totū introire celū. Tēdit ad
h̄ora ēndis illa cōsultatio magni antho-
nij/nunqz nimis inculcāda/de discretōne
fūada. quā finaliter esse dixit subiectōnem
⁊ obediētā ad sup̄iores. Apud q̄s valer
pl̄ anctoritas q̄ rōcinatio. Alioq̄n p̄de
facili fingere sibūp̄i q̄libet fātastic⁹ sinē
mēto rōes. Nihil est enī inargumētabile.
Procedit nōnunqz vsgz adeo corpis inua-
litudo/cū p̄turbatōe cerebri. q̄d valde lessū
est rōis iudiciū. et si nō penitus ablātū in
nōnullis. de q̄b⁹ ve ⁊ pie p̄nunciat̄ Hiero.
q̄ magis indigēt fomēto hypocrat⁹ q̄
nr̄is monitis. Nō enī suā miseriā cogiscit.
⁊ hinc eo p̄iculōs⁹ q̄ insensibili⁹ infirmāt̄
Lulpat nihilomin⁹ idez alibi p̄ferētes vi-
gilias ⁊ ieūnia sensuū integratati. Sicue
allegat et approbat sc̄ns Tho. ratiōḡ nō
discordat. Laucat̄ tñ in his discipul⁹ xpi
ne ex diffidētia qdā sui auxiliū studeat fieri
discipul⁹ galieni. Credat pot⁹ ⁊ speret q̄
niā bona dispositio corpis donū dei est. q̄
dat illā ⁊ cōseruat q̄n̄ vbi et quō voluerit.
Lū signū fuit i multis manifestū/ q̄ cū
summa sobrietate i victu ⁊ magna nudita-
te ⁊ austētate in vestitu/cū vigilijs supra
modū/p̄sp̄icacissimo mens acumiē vige-
erūt. Lū ⁊ edinverso dicat Hiero. antiq̄ ini-
tēs puerbio. crasso vētre sensuū tenuē gigni
nō posse. p̄t nōnullos aliq̄n̄ inē ciborum
abūdātiā comprū ū cerebri v̄tiginē fanta-
sticā irrepabiliter incurrisse.

Consideratio.xiii.

D **r** Eligiois maior pōt aliqs qui nimis habet vecudie (ne dicam? su pbie) puenire. Vecudia enī pserit 2tumax nascit ex supbia. Pōt inquā tales qngs iuste puenire cū ḡtis anq̄ petat eas Pōt nibilomin? qnq̄ ipē expectare q̄ euz itetroḡt p̄us et p̄sulat si rigor ordī ad tē p̄us eis intolerabil' videat. Indicet tunc maior s̄m regulā fraterne charitatis. Non dico s̄m dispositōnem p̄p̄i corporis q̄ for tassis robusta est sed p̄ q̄litate p̄q̄tis/p̄ci pueſi viderit q̄ cū hūilitate nō ficta grām petat aut p̄siliū. Eueniet aliqn q̄ duob̄ si milia petenti⁹ diuersa dabit rūsa. diuersaqz dabit p̄silia. nō qr viciose varia sit vt̄ sua i acceptōe psonaz. sed qr prudēter variat iu dicū iuxta petenti⁹ varias 2ditōes quas vt̄uoſe discernit. Nō itaqz opt̄ murmurare ī maiorē si nō semp exaudierit nec inuidere alteri q̄ exaudit̄ ē. vez maḡ expedit gandere q̄ nociuū qd̄ male. i. indiscrete pe nū fuerat nō acceptū ē. et p̄gaudere fratri i hūili charitate et charitativa hūilitate. eo q̄ p̄modū accepit q̄ necessario indiguit.

Consideratio. xiii.

r Eligiois maior in dispēlando debet sibi duplē oculū assumere. Unū q̄ comūne sue religiois bonū Aliū q̄ p̄ticularē sui religiosi pfectuz clare p̄sideret. Rō ē. qm̄ religio maxime p̄fuit ī stabilitate p̄stitutōnū suaz. sicut et om̄is politia in legū suaz firmitate/ tāq̄ corpus ver in soliditate neruoz. Et fere nihil plus aduersum ē religioni q̄ variatio passim facra in p̄stitutōibus/ put heu exēplo sūt religioes quas de nō obfuantia seu lapsa nūcupam̄. Et ob qd̄ aliō (rogo dicat) q̄ ex dispensatoib̄ indiscrētis. nūc et antea si ne lege sine ordī et sine causa. saltē rōnabilitam multiplicit et inanit facris. vñ merito iam nō dispēlatōes sed dissipatōes censem de sunt. Rursus ex opposito si severitas ip̄s̄ maioris nulli dispēlatōi p̄descēderit. fit apud aliqs subditos īnde piculū mortis. aut morte corpali deterior degditio irrepabilis īdic̄t̄ rōis. Qd̄ p̄mittere vbi occurri p̄t nil aliō est plane q̄ homicidā esse. et p̄terate religiose discipline quertere in tyrānicam feritatē. Perpēdi ex his p̄t q̄nta sit necessitas apud oēm religionē q̄ maior sit circūspectus nō cec̄/ nō lusc̄/ nō monocularis/nō ip̄ouid̄. ita vt vtriq̄ discrimī ve

lit/ nonerit et possit opem ferre aut p̄ se/ aut cū aliorū (si nō sibyp̄i satis cōfidat) consilio auxilio et assensu

Consideratio. xv.

r Eligiois maior si dubitet p̄babili ter de piculo psonē q̄rētis auxiliū agit securi⁹ cōdescēdendo interim ip̄is fragilitati⁹ timore relaxatōis in or die cū severitate neget auxiliū. Poterit ita q̄ facili⁹ fieri p̄uissio circa rigorē ordī ser uandū in eo postmodū et circa alios q̄ re parare ad sanitatē aut vitā talis egrot̄ si lapsus est. Cōsonat cū his piū illō cōediū. Meli⁹ est d̄ nūmia pietate q̄ de nūmia severitate redargui. Quocirca due hic ad uertēde in maiorib̄ sunt 2ditōes nō parū habētes edinero piculi. Una ē debilitas corporalis. vel innata v̄l accidental. Altera est fortitudo virilis/ q̄ tolerare valet facile ḡues labores. Prīa reddit aliqn hominez nūmis p̄passiuū/qm̄ didicit ex his q̄ pati tur cōpassiōem. Altera v̄o iudicās alios s̄m suas (vt aiūt) bases seu vires fit debito pl̄ rigida et austera. Unū eueniet nōnum q̄ iusto dei iudicio/ vt hi tales nūmis alij̄s duri incurrāt debilitatē. et si nō sp̄ in florida iuuentute/ saltem in marcida senectute/ p̄ quā discūt tunc alij̄s oculū intueri debiliū necessitates q̄ ex ante p̄suerūt. et sic p̄j ef ficūt tādē/ etiā inuiti. dīcētes cum ap̄lo Nō enī audeo loqui q̄cc̄s eoz q̄ p̄ me non opat christ⁹. Qui sentētē inherēs qdā pa ter senior renuebat iuniores frēs alij̄s fratrib⁹ p̄sidere. q̄q̄s nōnūq̄s tñ iuniores vti lius q̄ nōnulli seniorū p̄esse inueniāt. Sz pater iste oculū dīrectit id quod p̄tingit cōmuniūs.

Consideratio. xvi. 3

r Eligiois maior n̄ in sua tātūdem prudētia. verūtētā et m̄lto ampli⁹ de dīniā grā p̄ orōez sedulā postula da dī cōfidere in dispēlatōib̄ exercēdis. Ita ei⁹ discipul⁹ ille q̄ē diligebat iesus lo q̄t̄ur. Quoniam vñctio ei⁹ docet de omnib̄. Nec de hoc siluit Arist. sed p̄sone ait. quia virtus opat certi⁹ q̄ ars. Sic deniq̄ fiet vt meritis et p̄cib̄ hūilis et p̄j pastoris ouiculaz suaz necessitatib̄ p̄ se p̄uideat bon⁹ et sumim⁹ pastor. et ipē ver⁹ celestis medic⁹. Vlide nunc an nō ita de medicis corporis suaserit sapiēs. Ipi⁹ inquit dñm dēpcabūt pp

De religionis perfectione

ut dirigat regem corz et sanitatem ppter quer satorem eoz. Tu vero quod religioi subiectus es. pete hunc a domino instantissime consilium. non quod dem expectas illud ab eo immediate aut per medium angelii quod miraculum tibi tradi. sed per maiorem tuum. cuius os obfuscare querit tanquam dei loquuntur in eo et per eum. Sicut et vere credendum est. quod vicarius dei est. et locutus dei in hoc organo nisi forte per ipsum ipsius consilientia obstiterit per dissidentiam. cordis fictio. aut alias. put non nunquam contigisse et prigere posse clarum est. Quoniam nunc itaque possit ex predictis elici dissolutio consitorum dubiorum nihilominus placet descendere adhuc parvum ad particularia. Nam in modo alio preclaras sermones magis eruditum. Et fieri restrictio ad celebrem scientiam carthusianum. religioem sub oculorum reverentia et timore non tam docentis fastu quam re memoratis pio affectu / ea quod quod in genere permissa sunt.

Consideratio. xviij.

Religionis Carthusianum. maior potest in casu dubium secundum propositi absque velo dubitationis scrupulo concedere laudiori victui sic plicitanti et petenti / immo et non petenti debet ingerere. Dux cognoscitur esse talis portissimum cum possit in hac religione competenter seu faciliter indulgere magis sine nota singularitatis / et absque murmuracionis occasione / ppter solitaria in cella refectonem. Addam ybri vnu quod fuit ut acceperim respousum per pres diffinitores in capitulo generali eiusdem ordinis cuius in querenti dux siebat gratia generali sine illa pietatis sine aliter noief. Ego inquit ille sentio me non indigerem tali gratia. Nunquid ergo ppter psciam teneor abstinere ab hinc gratia et ea non accipe. At pres illi. Eti am si tu nec prius quidem bolus seu mortuus accipere indiges. Hibilominus accipe gratias que postea reverenter et uteretur cum gratias actione. Et certe meo iudicio prudentissime. ut sic in talibus singularitas vitaretur. huiusmodi fuaretur. murmurque et indigatio ab aliis secluderetur.

Consideratio. xviii.

Religionis Carthusianum. maior in casu tertio dubium consilium et licetiam concedere fas habet ut petit. pserim in ordib' non necessariis et peculiariis. Tuttum est ybi non sit dispensatio officium ligue non penitus omittere. Quoniam illud tenuissimum et fauibus orantibus interclusum sufficit. nec per

notabiliter aut piculose gaudiare. Abundat quod sit in sensu suo iuxta apostoli sententiam. Sunt pterea quod tpe vocalis ordinis pertinet laboriose non studiose insistunt meditatores / sed expediti ordinem suum alacriter cum attentione omni / quantum postmodum liberiores habeant aios ad meditandum vel cum silentio orandum. Docuit non nullos experientia sic agere psulte / ex sua ratione necessitate. eo quod cum vocis sono etiam satisfactionem tenui / nequeant suam stabilire meditationem. put in casu primi nostri dubium quod relata fit. Fortis pfecto. fortis et felix videtur is cui a deo donatus est silentium oris / et deuotio mentis. deuotio inquam tali qualiter sentiunt in silentio ipsi contemplantes dominum suo servire. Sed rara est valde hec gratia. ppter humanam infirmitatem partim. prius ppter nostrum torporum. nec etiam hinc gratia est ab oboe necessitate et sub obligatio requeenda aut exigenda.

Consideratio. xix.

Religionis Carthusianum. maior frater R. suos habet inducere / continet non minus ei respondeant virtutem de suis primis dubiis interrogatis / quod de suis vicibus et defecitiis. R. hoc quod plicosissime sepe sub tegumento et velamine virtutum se vicia palliat. Exposuit hinc alios / immo super alios egregius ille monachus indagator. beatissimus papa Gregorius in diversis et pene singulis moralium suorum locis. Uerum in proposito satis sit exemplum de lachrymis quod per misericordiam nobis obiectum dubium inquerat. Itaque caueas tibi quodque in religione pertinet sic austera sicut est de qua loquuntur conuersariis / a laqueo quem venates abducunt demones. in omni quod cogitamus / quod loquuntur / quod agimus. Itaque laqueos ploramur. laqueos loquuntur. laqueos comedimus et bibimus. laqueos nocturni in cunctis opibus nostris. Nec sufficit haec tot laqueos remedium alio efficacius quod ex sua dicere cum psalmista Oculi mei spiritus ad dominum quoniam ipse euillet de laqueo pedes moysi fuerunt locuti de lachrymaz / dicitur multum. Et ferme nihil mente non ram sic purgat illuminat et serenat ut profunda propunctione et lachrymaz inundatio. Uerum id quidem si obfuscatur illud ne quod nimis. Sit autem nimis dux et his incurrit evacuatio et turbatio cerebri. dum pterea sensus redditis impotens ad opera sibi de necessitate faciendis incubentia. vel ex voto / vel ex percepto vel ex superioris instituto. Est fateor in lachrymis aliquod dulce et mulcere / sed procul sit hec dulcedo quod cur

minis amaritudinē p̄ p̄uaricatōem parturit. et q̄ vulnerat suffocatq̄ naturā. Est igitur abyceda nōnūq̄ hec lachrymaz̄ profusio. Enescio si lachryme inde fluēt vbe nō / q̄ lachrymari v̄l nō licet. v̄l n̄ decet. v̄l nō expedit. Itaq̄ enī q̄nq̄ videſ. Nihilomin⁹ tñ oportet vt phibeam⁹ sepe. q̄r necelaria p̄ceptoz regulariū disciplina pponēda est lachrymis / tā extortis ⁊ mendicatis q̄ infusis ⁊ placitis. Eadem enī est cā de hmoi lachrymis / q̄ de sentimentis spūalū dulcedis ⁊ sensibili suauitate cur hec sepe nō expediāt. ppter ples respect⁹ / p̄ut de b̄ alibi traditū est. Propreſa prudens religiōſe fugeſtum poterſ interim tales lachrymas. qm hand dubiū later anguis in herba. Dum aut̄ oīno tu⁹ fueris leu dispensatōe ſupioris ſeu diuīa ordīatōe / tūc ill' vte re. illis temebria. illis te refice. ſuauissimū tibi balneū mētis in illis freqniter instrueſ. Sec⁹ v̄b̄ tu⁹ nō es. ſz ordīs ⁊ cōmūnū tatis. ac carcerali q̄ſi obfuatōe ſponte qui dem ⁊ utileſ (niſi recalciſ) mācipat⁹ cōpedib⁹ charitatis ex p̄fessiōe tua volūtarie facta p̄ christo astrictus.

Lōſideratio. xx.

Ligionis carthusiēn. maior in caſu p̄midubij p̄pōſiti / q̄ ad orōnes publicas ⁊ canonicas habz cum magno pōdere deliberatōis atēdere q̄ tales orōes nō ſunt (vt ita dicamus) facticie ſeu volūtarie p̄ religionē carthusiēn. iſtitute. ſed p̄ ſedem applicā aut ſedentē i ea ſūmū pontificē / generalit p̄ vniuersam xpia nam religionē ordinate. Uerūtq̄ he ora tōes dicant alta voce v̄l ſumimſa / publi cev̄l ad partē. h̄ ſpectat ad ius poſituum ⁊ p̄ ſu ad maioris arbitriū. Unū in hoc i omni religiōe diſpensatio p̄ indulgeri q̄n tum religiōis vigor pati p̄t. Quocirca v̄l peculā in p̄mis capi op̄ p̄mis ſuuenit dū inducīt in vineā dñi ſub h̄ tegumēto q̄ do min⁹ p̄ſat cor nō ſ̄ba. Penſat creditē / pē ſardis verba multiplicitē ſuoiatim quāduplici. Ad ſacrificiū laudis. ad exercitātōem corporis. ad meritū ſatisfactōis. et ad p̄ſtādū exēplar p̄rimis ⁊ laicis. Nolo igīt dicat mihi religiosus aliq̄s / q̄ dñs penſat cor nō ſ̄ba. cū aplus dixerit. Drabo ſpiritu / vocem intelligē ſu glosas. exorabo ⁊ mente. Et Amb. i hymno. Os ligna mens ſenſus rigor p̄fessionē pſonet. Nolo ſic p̄

ſumat ſolitari⁹ dū in ſuīe venerit. vt ſedi gnū reputet ſola ſuuentōe. vt ſocietatez ſeu ſuuentū ſpernat in pari exercitatōe. vt voti ſit imemor i ſua p̄fessiōe. vt q̄rat hic remuneratōnem trāſitorā p̄ eterna būtudic. vt eccliam dei deniq̄ ſupbe cōtemnat in ſua iuſſiōe ⁊ pſonalī missione. Demū ſi necessitas put q̄nq̄ fit vrgere videaf p̄ valitudine corporis aut mentis. Nolo phibere. nolo p̄tētiosus eſſe. nolo tyrānus. nolo crudelis tortor inueniri. Sed tñ nolo etiā te tibi ſoli p̄mittere. Fallit nos amor a liē in iudicādo. q̄nto magis igīt amor p̄p̄us. Lucifer inde corruit. Corruerūt inde oēs q̄ ope ran̄ iniquitatē. Expectes igīt volo expectel iudicū maioris tui. Crede iuxta formam sancti Bernardi / ſp̄ magis iudicio alieno ⁊ marime tui ſupioris q̄ ſp̄o. qm ille vice dei tibi dicer. ſi petitio tua liceat ſi expediat ſi deceat / nō tñ p̄ ſalute tua ſed p̄ pſcia quoq̄ ſua. necnō ſi p̄ fratr̄ tuorū pacifica ſuūicatōe. imo etiā p̄ generali ip̄l ordī ſuūatōe. Et v̄t nō fallat ſupior tu⁹ in ſuūiendo / tuū ſit hūili pietate deū iugiter exorare / vt tuas p̄ eū in cui⁹ te manib⁹ ſuīiſti vias dirigat. Uetus pueriū eſt a Se neca positū. Lāpus docet pugilē. Ad qđ ſpectat illō / q̄ visio / p̄trectatio ⁊ allocutō egrotantis / docet medicū qđ agere debeat. Hō alit eſt de medico ſpūali. Fūnt enim curatōes nō hoī ſicut loq̄t Aristo. ſz huīus hoī ſuū / quo ſit vt ſingularia q̄ nō cadūt ſub arte. referri debēt ad iudicū prudentiſ in arte ſua. P̄ ſoſſent iſta latiori deductiōe p̄duci p̄ mēbra ſingula. ſz ep̄ſtolar̄ anguſtia tantūdē ſcripſiſ ſuotenta ſit. Bene va le pater dñe / frater / medice chariſiūt. Et oremus p̄ inuicē vt ſaluemur. Scriptū lugduni penultima octobris Anno dñi noſtri iſu christi. D.ccccxxij.

Lōdūſio epilogās

Eſpōdere vberi⁹ q̄ necesse erat conat ſum q̄ſtūculis p̄ te miſſis Guillelme pater ⁊ frater in xp̄o chariſiū ſub dupliſi conſideratōnū denario ſup religiōis p̄fectōne ac moderamine. Guadens vt lachrymis ponaf mod⁹ / vt in ſuūatōe vocalib⁹ in tendat exercitū ſuado vires ad hocip ſum / vt in ſuū nulla lautioris vicius p̄ces ſio deſup facta repudiet. ſuue illa fuerit pro pria ſuue ſingularis / ſuue fuerit ſuū ſeu

De consiliis euāgelicis

vniversalis. Ut deniq; orōes in cella que
sub pcepto p̄sertim ecclie cadunt ore offer-
riet, pferri nō omitterant, nisi forte id fieret
de p̄silio et licetia superioris, cū platio ore te-
nus fieri possit utq; tenuit et absq; piclo-
so ut apparer ēguamine. Attēto potissimū
etiā q; quia nulla sit ab institutōe et nomine
ecclie, aut ex regulari ordinatōe orās ip̄e sic
ore/ex hoc multū meret p̄mū q; obedit.
scđo q; oris sacrificiū reddit. tertio satissa-
ctoriū p̄ p̄ctis ex labore agit. q; ro ocū ex-
cutit. qd facile surrepe solet in sola menta-
li oratōe seu meditatōe. Facit ad hec illud
apostoli. psallā spū psallā et mente cū glo-
sa ordinaria. q; si placeat videat,

Finit

Sequitur questio
theologica/cui⁹ titul⁹ est. Utr⁹ aurora ma-
nerutilas sole ediderit. In q; tractat de cō-
siliis euāgelicis et statu pfectōis ab eodem
dño Lancell.

D

Vestio determināda. Utr⁹
aurora mane rubēs sole edī-
derit. Quia iuxta Aristot. in
elenc. Omnes trāfferētes fm̄
aliquā silitudinē trāfferunt.
An aduertēdū est q; vt longa et certa expe-
riētia cōperit medic⁹ aurore imitās natu-
ram veris tpati in dieb⁹ anni vires aiales
p̄forat et pficit p̄ eo sc̄ q; in eo vt ip̄i tra-
dūt humor sanguis in q; fm̄ eos vita cōsi-
stit dñatur. Et sol iste quē nob̄ aurora pa-
rit. vita est viventū et animatiū istorum.
Idecirco alti⁹ trāfferēdo inuestigare libet
in q; stat manet et p̄sistit vita aīe n̄ respūal.
et pfectio vite christiane qd p̄prie est theo-
logice inuestigatōis et nō inutile p̄siderati-
onis. Hocum⁹ itaq; vitā isti⁹ corporis stare
et p̄sistere in vniōe v̄l cōiunctōe ip̄i ad ani-
mam que est principiū vite et act⁹ substā-
tialis corporis organici phisici. Quanto
igit⁹ p̄iunctio ista ad corp⁹ ip̄m qd actuat i
format et viuificat maior est et indissolubil-
ior/rāto utiq; vita ista corporal pfectior est
Si igit⁹ p̄someter ad ista scire et inuestiga-
re voluerim⁹ in q; stat et pficit vita xp̄iana.
sciem⁹ istud habito et cognito illo qd sp̄m
nost̄ rātonale suo vitali et pfectiuo pnci-
pio qd d̄cus est pfecti⁹ et intimi⁹ vnit et i
timat et iungit in ip̄o. Etenim sicut a poe-
tis dicitū allegat apls. In q; viuimus mo-

uemur et sum⁹. Hinc et ip̄e dicebat. Nihil
vivere chri⁹ st̄ est. Et itez. Cita n̄a absco-
dita est cū christo in deo. Est igit⁹ cōclu-
sio ista fundamental⁹ hm̄oi. Utile essenti-
ale intrinsecū et perfectiū formaliter p̄n-
cipiū vite christiane est charitas et ei⁹ mā-
data. Cōclusionē istam ponit in sententia
sanctus doctor scđa scđe. q. clxxviiij. arti-
culo. iiiij. Que qdcm sic pbaf. Primo de
ip̄a charitate/qm̄ i illa stat et p̄sistit vita xp̄i
ana et pfectio ip̄ius. quod spiritū nostrū
rationale suo vitali et pfectiuo p̄cipio ip̄
si scilicet deo vnit pfectius vicini⁹ intimat
et cōiungit. hoc supponit. illd autē est cha-
ritas. quoniā q; manet in charitate in deo
manet et de⁹ in eo. vt ait Johes in canonū
ca. Iuxta quod Colossenses monet apls
Super oia inq; charitatē habētes que est
vinculū perfectiōis. Et. ii. ad. Chorinth.
xiii. scribit. Si habuero omnē pphetiā et
nouerim mysteria oia et omnē scientiā. et si
habuero omnē fidez ita ut montes trāsse-
ram. charitatē autē nō habeam nihil sum.
Secūdo arguit ad istam partē. qm̄ vita
christiana p̄sistit in v̄tutib⁹ theologicis et
moralib⁹ inter eas autē om̄ib⁹ supēminet
charitas velut pfectissima et alia pfecti-
ua. Cōfirmat quoniā vita beata que est
sumata et cōpletiva stat i d̄lectōe et amo-
re inter beatos. Etenim ille pfectius vnit
vita btā. qui deo pl̄ adhuc et intimat p̄
d̄lectōem et trāfformatiū amōrē. Ter-
cio ad idē. quoniā illud est vita anīe nostre
spiritualis quod est summa termini finis
et cōplementū totū legis et euangelij. hoc
autē est charitas ait apls. Plenitudo enī
legis est d̄lectio. Quocirca volens salva-
tor petrū sicut pfectissimuz p se ducem et
pastorē instituere pfecti corporis eccliaſtici
de solo amore interrogauit. Petre inquit
amas me. diligis me pl̄ his. apte volens
innuere illū i om̄i sexū statim et qd pfecti-
simū q; deum maxime diligit. Scđo p̄n-
cipaliter pbatur cōclusio de ip̄is mādatis
autoritate Johis in canonicis. Scim⁹
inquit quoniā trālati su m̄ a morte ad vi-
tam. Cur ita: causam subtilit. qm̄ diligimus fratres. Unde christ⁹ Matth. v. ca.
postq; pcepta dedit de d̄lectōe p̄imi et
imicorū concludit. Estote igit⁹ pfectissim⁹
pater vester celest⁹ perfect⁹ est. Sic et Lu-
ce. x. ad legisperitos ait de amore christi et
p̄imi. Hoc fac et viues. Loquūt̄ sep̄us et